

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1874-11-21)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1874-11-21)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 363. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020137.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Martensen
Viborg, 21. November 1874

Kjære Biskop Martensen! De har mægtigt overrasket mig ved fra Deres — om ikke Sygeleie, saa dog Reconvalescens at sende mig en Bog^{*)}, og en saadan Bog, og jeg maa strax med et Par Ord takke Dem for denne nye Gave. Det er en stor Sag, De her har taget for, Tidens meest brændende Spørgsmaal, hvorfor jeg selvfølgelig ikke har været blind, men overfor hvilkef jeg har følt mig ligesaa raadvild som alle Andre. Og denne Raadvildhed er jo ikke kommen til Ende ved det, De har sagt, da det endnu staaer tilbage at anvende det Sagte; men Veien har De viist, — den ethiske Livs- og Verdensbetragtning, hvori den eneste Lægedom findes for alle Tidens Onder, som maa komme til sit Herredømme overalt. De har i denne lille Bog sagt Meget, som var mig nyt, som maa grundigt gjenomtænkes, — thi jeg har endnu mere slugt end læst Deres Bog; men Principerne, hvorpaa det Hele hviler, som De har udviklet i deres Modsætninger, eller om hvis Betydning De lader Historien belære os, dem forstaaer jeg. At bringe dem til Klarhed var Grændsen for Deres Opgave; og her har De talt med en Kraft og Ro, saa det vanskelig vil kunne overhøres.

Naar De siger om Fenelon, at allerede han har i sin Telemaque anteciperet Revolutionens Ideer, saa kan der jo, ihvor sandt dette er (om man end overraskes ved denne Opdagelse), og ihvor meget Utopisk der kan findes hos ham, dog igjen siges, at han dog er gaaet, eller dog har villet gaae — thi han naaede ikke, hvad s. 364han vilde, — den rette Vei med sine Tanker, idet han ikke har vendt sig med dem til Folket, men villet indprente den kommende Regent dem. Heri mødes han jo med Dem, som vil, at Hjælpen ikke skal komme fra neden, men fra oven. Jeg kan ikke tvivle om, at, naar vi engang faae det, De her har meddeelt, som Paragrapher i en større Sammenhæng, da skal det sees, at det er først Staten selv, De vil have ethiseret, bragt til Bevidsthed om den Magt, der er betroet den, og som den staaer til Ansvar for, ikke blot naar den misbruger den, men ligesaa fuldt, naar den lader den ligge ubrugt. Dog, allerede dette Brudstykke siger jo dette bestemt nok for denne Sags Vedkommende. — — —

At ville af dette Brudstykke slutte, hvor langt De er naaet med Udarbeidelsen af Systemet, vilde jo være meget overilet. Hvad der her fremligger, er formodentlig blevet til antecipando. Men ogsaa paa denne Maade er der skeet et Skridt frem. Gud give Liv, Helbred, Kraft og Ro, indvortes og udvortes, til at fuldende, hvad der forekommer mig at maatte blive Deres Livs største Arbeide! Tro altid, kjære Biskop Martensen, at der er Mange, som deeltage i denne Bøn!

Deres inderlig hengivne O. Laub.